

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K., za pol leta 13 K., za četrto leto 6 K. 50 h., za jeden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K., za pol leta 11 K., za četrto leto 5 K. 50 h., za jeden mesec 1 K. 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znača poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h., če se oznamilo jedenkrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Slovenski Narod telefon št. 34. — **Narodna Tiskarna** telefon št. 85.

Slovenski ali latinski?

Slovenskim „rimskim katolikom“ — katerim se je zdaj pridružil še tržaški škof s posebnim pastirskim listom — že zopet nekaj ni po volji, namreč unijatsko gibanje med Slovenci. Seveda, kjer koli niso škofovi in prelatje voditelji in provzročitelji, kjer koli si drzne kdo samostojno misliti in soditi, in po dobrem prepričanju ravnati, tam je takoj „vera v nevarnosti“, tam je takoj „verski indiferentizem“. Saj po mnemu naših doktorjev kazuistike drugi ne zna misliti, nego oni sami. Kar ti rekó, to podpiši ali pa „anathema“.

Ti ljudje le preveč pozabljujo, da smo že davno iz onega „blaženega“ veka, ko je vsakogar tak „anathema“ prestrašil, in da je omika že toliko napredovala, da si vsak človek upa soditi in misliti samostojno, ter se ne da slepiti z jezuitskimi zofizmi, ne da več strahovati s cerkvenimi sredstvi.

Zelo pomenljivo je novo unijatsko gibanje med Slovenci. Morda bo ta kak k novemu duševnemu poletu na jugu, ki nam porodi osvobojenje iz starih konvencionalnih, obrabljeneh verig, ki okrepi in dvigne našo narodnost iz duševnega spanja, ki vzbudi jugoslovenskega genija k skupnemu delu omike.

Morda postaja zato nekaterim, ki se v „starih šegah“ dobro počutijo, nekaj tesno pri srcu, ker slutijo, da se jim morda stre mehko opravljeni stolec, na katerem sedaj tako zadovoljno sedé ti raznovrstni „nasledniki apostolov“.

Zadnji „Katoliški Obzornik“ je zato začel „pobjigli“ unijatstvo, ker je baje to gibanje le uspeh gesla „proč od Rima“. Rimu se ne sme skriviti noben las, in če bi še jedenkrat toliko legijo „titularnih“ škofov ubogo ljudstvo moralo rediti ter dajati svoj donesek za papeža. Bog vari, da bi kdaj kdo drug mogel postati papež kakor Italijan; to je od Kristusa določeno!

No, pa k stvari. Kako pa ta doktor kazuistike „pobjigli“ unijatstvo? Že v bistvu je neki tolika razlika med „katoliško vero“ in „unijatstvom“, da se dalje niti govoriti ne da „Katoliška religija je sredstvo za izvelicanje...“, a „unijatstvo“ seveda ne.

Vendar pa pravi ta doktor o sebi in kataličanih: „mi smo že unijati!“ To je prva točka. Dalje razpravljati ni treba.

Sledi samo še nekaj „opazk“. „Latinski obred, pravi, je ravnno tako slovanski kakor grški“. Kdo ne bi strmel nad to iznajdbo?! Dalje pravi: „Ljudsko petje v cerkvi (katoliški) se neprimerno svobodneje giblje v latinskom nego v grškem obredu; duhovniški celibat je jeden prvih faktorjev naše narodne samostalnosti“. Kdor tega ne verjame, plača krajcar. Dotičnik še pač nikdar ni slišal mogočnega petja v pravoslavnih cerkvah. Gleda „celibata“ je pa sodba že celo naivna. Če pisatelj ne ve boljših motivov za „celibat“, potem o njem ne govorimo dalje. Gotovo pa je, da je splošni in prisiljeni celibat protievangeljski, izrodek celotizma, ki je cerkvi odcepil milijone in milijone ljudi. Nikdar bi do luteranstva ne bilo prišlo, ko bi se celibat ne bil vpeljal. Dokler se ta prisiljeni celibat ne odpravi, tudi niti od daleč ni misliti, da bi se odpravil razkol.

Deloma ali pa naravnost neresnično pa je, če ta doktor trdi, da je latinski obred „odprl“ pot do vede in umetnosti, in celo, da je „pospeševal razvoj individualnosti med narodi“. Resnica je, da je vsled latinskega obreda latinčina docela propala in postala barbarična, kakor nam to spričajo srednjeveški kodeksi, in umetnost je isto tako popolnoma izginila, kakor pričajo karikature srednjeveških slik v cerkvah. Šele ko so prosteje in samostojne misleči možje v dobi „humanizma“ začeli prončevati spomenike stare grške in rimske omike, šele tedaj se je začela nova doba umetnosti in vede tudi v cerkvi. Preporod se ni začel v cerkvi sami, ampak zunaj nje.

Ravno tako je šele tedaj vsak narod začel razvijati svojo individualiteto, ko se je otresel spon latinskega jezika ter začel gojiti svoj materni jezik, tako pri Nemcih z luteranstvom in tudi pri Slovencih.

Latinski jezik je naravnost mrtvičil in še mrtviči vsako narodno individualnost, nikamor pa da bi jo „pospeševal“. Če pa trdi ta doktor „Katoliškega Obzornika“, da nas je latinski obred zavaroval proti „prodražaju nemštvu“, tedaj ga samo vpra-

šamo, kdo je izgnal iz naših dežel Metodove učence, in koliko je bilo s tem pomagano Slovencem proti „prodražaju nemštvu“? Da pa slovanski obred ne bi bolj varoval slovanske narodnosti nego latinski, tega „Katoliški Obzornik“ zdravemu razumu niko ne bo dokazal.

Mi samo toliko rečemo, da Slovenci boljšega v verskem osiru ne morejo storiti, kakor da vsi do zadnjega posnemajo vrle riomanske rojake! J. Š.

Patentovani klerikalci in še marsikaj.

(Konec)

Gospodje, veliko nas je. Hvala Bogu! Hudih udarcev so nam namenili klerikalni vzorci vznoriki. Boj je začet — ne od nas — in izvojeval se mora. Mož ob možu stati je nas narodna, slovenska naloga. Zadosti pa ni, da samo spretno parimo. Potrebno je, da tudi udržamo po kipečih bučah, tako da odnesemo „katoliški“ napadalci krvave, pobite tikve iz križarske vojske. Bratje, podpirajmo rade volje slovenske liste in društva, in če stori svojo narodno dolžnost vsak, je klerikalna gonja brezuspešna, neškodljiva. Gre se za napredok, za probudo naroda. Ker se črni temotezni silno boje, da bi zasvetila luč prostve in narodne zavesti med prostim narodom, bi radi uničili slovensko berilo v probnju ljudstvu namenjeno. Zato mečejo iz društev, kjer je to v njih moči, slovenske dnevниke in periodične liste. Bratje slovenski, slovenski narod mora postati prost in srečen in ostati slovenski! Dokler se pa ne zaveda svoje narodnosti, je njegov obatanek kot slovenski silno problematičen. Uspešnejše kakor ne broj šol ob mejah služi narodna zavest kot branik proti raznarodjujočemu navalu. Pravo narodno zavest pa cepijo v mladini, krepijo in živijo pri odraslih poljudno navdušeno pisani časniki. Posezimo v žep, vsi do zadnjega, slovenski razum-niki; mi hočemo in moramo resno skrbeti, nevstrasheno in požrtvo.

valno, za našega dobrega ljudja pravi blagor! Pokažimo, da je „vir resnice“ v svojem elementu, če trdi, da liberalci odirajo narod. Kako tudi, saj nas je vendar večina državnih uradnikov, ki imamo stalno plačo. Kaj imamo mi od naroda? Nam ne nese narodnost nič, častiti „Slovenec“. Nam ne nese nič katoličanstvo, in bi nam tudi brezverstvo ne moglo nič. In mi bi se tudi ne hoteli nikdar vesiti v tako podlost, da bi z vero barantali kakor vi, patentovani kramarji z versko mastne nezaslužke donašajočo robo. — Širim liste med ljudstvom, na Kranjskem posebno „Rodoljuba“ in „Gorenjca“, na Štajerskem „Rodoljuba“ in „Domovino“, na Koroškem „Gorenjca“, na Primorskem „Primorca“. Vsak izmed nas naj pošlje jednega izmed teh listov — ali pa kakega drugega — v domačo vas, da ga berejo sorodniki, njih sosedje končno cela vas. Ljudstvo bere rado; zato je mu nudimo duševne hrane po svoji moči! Kateri izmed nas pa ni kmečkih starišev sin, naj da dotični znesek upravnemu omenjenega lista, da tega pošilja v zapuščene revne kraje — toda kaki znani zanesljivi osebi, da se ne bode kurilo ž njim. Vsak narodnjak je dolžan plačati vsaj eden iztisek „Rodoljuba“ ali „Gorenjca“ itd. Pokažimo dejanstveno, rojaki, da ljubimo narod svoj, navdušeno vneti za njega duševni probud, ker ga more le ta rešiti iz težkih verig klerikalnega sleparstva, in mu osigurati trajno življenje slovensko. Velik narodni davek že imamo toda odtrgajmo si še toliko, da se nam posreči najplemenitejše delo, da pripravimo slovenskemu človeku tudi — človeško življenje!

Mi moramo svojim nasprotnikom tudi vse vsaj z dobro ali še z boljšo mero vratiti! V vsakem društvu, kjer so slovenski možje v večini, naj bo klerikalnega naročeno samo toliko, kolikor je neobhodno potrebno za orientiranje. Bodimo energični in ne zaostajmo za svojimi nasprotniki. „Dom in Sveta“, „Kat. Obzornika“ naj ne naroča nobeden naprednjak. Klin s klinom! Končno se bo videlo, kdo da bo manj iz-

LISTEK.

Deseti brat.

Narodna igra v 5 dejanjih (7 podobah) s petjem. Po J. Jurčevem romanu dramatizoval Fr. Govékar. Pevske točke uglašbil ali priredil Lav. Paček.

(Dalej.)

Taka ali slična razreditev (-stavba) prizora bi dosegla dvoje: prvi izvemo razmerje med Kvasom in Manico, še predno ta nastopi, in zanimanje za Manico bi se vzbudilo; drugič pa bi se tako pripravil nastop desetega brata, ki bi ljubimcu zaščil in vpeljal se s tisto demoničnostjo, ki je bistvo njegovega igrskega značaja, in ki tudi roman začenja ž njo. Dramatik ne sme namreč zabiti, da gledalec romana in njegovih junakov ne pozna! Kaj je dramatično? — Prišel sem nekdaj domov in naproti so mi pritekli: „Kanarček je padel s kletko vred iz drugega nadstropja na dvorišče in se je ubil.“ Kaj če to meni? „Ja, tako je živalica lepo prepevala, pa je veter potegnil z odprtih vrat skozi okno, in vrglo je kletko z okna.“ — Kaj? ta kanarček je bil to, ta, ki je tukaj nad našim oknom prepeval? „Tisti,

tisti! Revček! Gospa se joka, da nikdar tegata.“ — In kanarček se je v srce vsmilil tudi meni! Proj, dokler nisem vedel, kateri ptič je to, mi ni bilo zanj nič, in bil sem mrzel; Bog ve, koliko sto in sto tičev vsako uro pogine. Zdaj sem izvedel, kateri ptiček je bil, spomnil sem se lepih, soličnih dnij, ko je na oknu prepeval, in zasmilil se mi je, kakor se je smilil tistim, ki so bili priča njegovi smrti. — Za tisto, cesar gledalec ni doživel, se ne zanima; če ne doživisam, pa mora vsaj poznati poleg bistva dejanja tudi vse osebe in razmere, če hočemo, da ga bo dejanje zanimalo in na podlagi zanimanja mu vzbudilo sočutje, simpatijo. V tej „skrivnosti“ tičé zakoni vse dramatike. Jasno je torej, da mora biti Nande v Rokovnjacih pri prvem svojem nastopu nesimpatičen, če ne vemo ničesar o njem kakor to, da krade in ubija, kakor cigan! Seveda, pri nas pozna Nandeta že izven gledišča vsako dete; ali zato dramatik ne sme vedeti, kajti jutri ga ne bodo več poznali, drugod ga pa tako ne pozna. — Razpredli smo to resnico načač nekoliko na širje — blagovjni bralec naj nam odpusti —, ker bi radi po svoje pripomogli, da se prihodnjič

ne greši proti bistvu dramatike, in bo uspeh naših iger res trajen. —

Prizor med Manico in Kvasom je tudi sicer precej „verfänglich“, to se ne poda dobro, da dekle — posebno Manica, ki je bolj resno, da, melanholično razpoložena (gl. Jurčič, str. 26) — moškega ne-kako „napeljuje“. — Sicer je prva podoba jako lepa.

Druga podoba (rabimo rajši to ime, ne „dejanje“) ima tako mnogo lepe, narodne originalnosti: v njo se struja tisti Jurčičev element, ki tvori bistvo njegove klasicitete: mojstrsko zasnovaní kmetiški značaji in diven, izviren naroden jezik. Škoda, da je druga podoba „v zraku“! Ko bi bil dal pisatelj igri tisti konec, ki ga dejanje zahteva, in bi zdržil ne samo Kvasa in Manico, ampak tudi Franico in Francelja spravil bi bil lahko kmečko poroko in vse kar se v gostilni godi pred in za njo, v organično celoto. Zopet se kaže, kako krčevito se je pisatelj držal originala: Jurčič pove o poroki Franceljna in Francine samo par besed, in pisatelj je morda mislil, da ta poroka tudi v igro ne sodi. To je pa ravno narobe: Kar romancier naznači z dvema besedama mora dramatik izpustiti, če ne spada k dejanju. Druga

pota hodi romanopisec, druga dramatik. Dramatik mora le to gledati, da bo najmanjšo stvarco, ki naj se na odru vrši, spravil z dejanjem v zvezo, pa naj je potem v romanu z dejanjem v zvezi ali ne. Dramatik pleti iz značajev in dogodek kito na toliko in toliko pramenov.

V tretji podobi, na lovu, pričakovali smo v prizoru med Marijanom in Kvasom višek dramatične situacije: z elementarno silo prodreti bi moralno tu sicer skromno in tih običajev, ko ga Marijan tako nesramno izzivlje, pa učakali smo samo njegovo — tirado! Jurčiču je treba priznati, (če prav ni znal z žensko ljubezni) Bog ve kako „v caker hoditi“) da je v Desetem bratu ljubezensko razmerje med Kvasom in Manico jako srečno zapletel in razvozil. Vozel plesati je tisto, kar mora dramatik znati, in tak vozel je treba v prejimenovanem prizoru z udarcem presekati. — V tem dejanju je tudi odpal prav narodno pogojeni poziv desetega brata Marijanu „na korajžo“ (gl. Jurčič str. 193). Ne vem, zakaj je pisatelj tu izpostil krasno dramatičko stopnjevanje in marsikako stran iz govora desetega brata. Morda pisatelj ni hotel poboja na oder, ali (tu zopet velja staro pravilo) ne motivirani

gubil v vročem od klerikalcev začetem boju.

Klerikalnih društev in zavodov ne smemo podpirati. Nedavno sem slišal, da celo „Azil“, na Dunaju v zadnjem času protežira „Daničarje devičarje“ in vsakega proslilca vpraša, če je „Daničar“. Dobro bi bi bilo, da bi „Narod“ stvar raziskal ter povedal, koliko je resnice na tem. Grdo je, sploh pisati ali govoriti laž, in o tako vzornem, humanitarnem podjetju raznašati neresnico ali celo laž, bil bi vnebovpijoč greh!

Dragi narod slovenski, ljubezen do Tebe in do večno lepe hčerke božje vrinila mi je za te vrstice pero med prste! Naslikal sem Ti v obrisu klerikalce in njihove „plemenitosti“, kajti biti bi moral Brijarej, da bi mogel priti do dna neizcrpnim kloakom klerikalne popačnosti. Klerikalci, Vam pa priporočam, da še študirate. Močno, da se boste začeli studiti samim sebi ter se začeli umivati, prati, kopati! Vsak izmed Vas naj vzame darilo, katero je njemu namenjeno, bo že sam vedel, kaj je zanj najbolj primerno. Seveda še za marsikaterega ne bo nič. Tisti se pa naj oglesi pri meni s svojo živo popolnostjo, da si ga malo ogledam in mu omerim potrebne obleke. Kadar sem govoril o slabih lastnostih duhovščine, mislil sem seveda povsod in vselej nevredneže, nikdar onih plemenitib mož, katere zaničujejo in zasramujejo po posvečenem „Slovencu“ dan za dnevom njihovi „katoliški“ sobratje, in kateri vkljub temu ostanejo zvesti slovenskemu narodu in svojemu visokemu poklicu. Slava tem novodobnim mučenikom! Žal, malo jih je.

Politikujoč mislec.

V Ljubljani, 5. marca.
O namenih vlade.

„Grazer Tagblatt“ je dobil z Dunaja brzjavko, ki se glasi: Iz posebnega vira se more javiti, da „so“ že pri kraju s pripravami za slučaj, ako bi parlament ne hotel delati. Nova ustava je že izdelana. Ustvari se izvoljen „državni svet“ ter se državni zbor omeji le na 200 članov. Ta zbornica bi imela le naloge predlogi državnega sveta sprejemati ali odklanjati. Torej tribunat! S tem bi bila parlamentarna svoboda do skrajnosti omejena. Seveda bi moralna vlada prej sedanjem parlament razpustiti ter upeljati začasno absolutizem. — Koliko je na vesti „Grazer Tagblatta“ resnice, ne vemo. Ali verjetno je, da so najvišji krogri izpoznali, da se je naš parlament preživel, in da ga ne reši nič več.

Položaj na Balkanu.

Iz Sredca poročajo, da je postal položaj na Balkanu resen. Iz Odese je dobil „Standard“ poročilo, da je nastala nevarnost, da naraste med Avstro-Ogrsko in Rusijo konflikt. V Besarabijo je poslala ruska vlada več oddelkov in baje namejava, če potreba, poslati preko Pruta cele kore. Pogodba z našo državo je v nevarnosti. V Bolgariji ne dovoli Rusija nobeni drugi državi posredovati radi splet macedonskega odbora.

Vojna v Južni Afriki.

Glede Bothe nedostaje uradnih poročil že ves teden. Privatni izvestiteljijavljajo

poboje mnogo krutejši od motiviranega! Tudi je premalo povdřjena v igri resnica, da deseti brat Marijana ni ubil ampak le ranil, ravno tako, kot nasprotuje Jurčevemu romanu, da Marijan na desetega brata strelja, ko se je v resnici puška le samo sprožila. — Jako neverjeten je nednji nastop strica Dofla. On naj bi bil prišel z družbo na lov, ozir. na shajališče, nič ne de, če odide ta „nikjerne potri“ od tam takoj v krčmo z obljubo, da se vrne. Vrne se družbe iskat in pozvedovat o „slovenski sreči“ šele pozno na večer, in tako je njegov nastop motiviran. V dobi Jbsna se takim rečem ne da izogniti. Ali poglejmo le dramatika Jurčiča. Pri Jurčiču te motivacije sicer ne najdemo, ali pri njem nastopa Dolef dve uri po poboju, in kako se prostoru, (ki pelje pot čeženj!) prične? Nič manj ko 4 pesmice ne zapoje ta vinski bratec, in ko priklama do pobtega Marijana, ga najprej ugleda, potlej se šele izpodtakne (ali ne nanj!), da pada tikoma k njemu in ga izpozna, da je ranjen. Zopet vidimo, kako fin čut je imel Jurčič za dramatično verjetnost, ali je Govekar te in take finese vedoma ali nevedoma izpustil? Rekli bi vedoma, kajti kakor protižiranje strelov kaže, rabi pisa-

pač najrazličnejše in vseskozi Burom neugodne novice, ki pa niso potrjene, dasiravno so imeli doslej angleški generali in generalki navado, da so si špogali brzjavko za vsako ujeto — mulo. Vsekakor je sumljivo, da Kitchener ne poroča nič natančnejšega o svojem uspehu proti Bothi. Docela nezanesljivi „Daily Express“ poroča privatno, da se je dovolilo Bothi kar, molč — premirje“, in sicer v to svrhu, da se moreta Botha in Krüger glede kapitulacijskih pogojev brzjavno posvetovati. Krüger se je baje obrnil temeljem sklepov mirovne konference za posredovanje do ruske vlade, ali dobil je baje neugoden odgovor. Gleda Deweta poroča Reuterjev biró, da je prekoračil s 1500 možmi in z 8 vozovi reko Oranje na cesti, ki pelje iz Colesberga v Philippolis, in sicer „med ognjem“ angleške kolonialne infanterije. Pet vozov in več konj je moral baje pustiti. Dewet je šel torej ob reki Oranje od Hopetowna navzgor tako dolgo, da je našel primeren prehod, kjer je mogel Angležem uiti. Epidemija kuge v Kapstadtus so širi. Od 16. do 23. februarja je zbolelo 29 oseb, med katerimi je 7 oseb umrlo. 167 oseb je na opazovalnem oddelku. 28. februarja se je pojavilo v Somersewestru troje kužnih slučajev. Od 2.—3. marca pa se je pokazalo samo v Kapstadtus 11 novih slučajev, h katerim se je pridružilo še petero novih smrtnih slučajev med črnici.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 5. marca. Podporno društvo pomožnih uradnikov za Kranjsko je imelo preteklo soboto svoj — XII. — redni občni zbor, katerega se je udeležilo 27 členov. Predsednik g. Ant. Gutnik otvoril je isto s primernim govorom ter poročilom o napredku društva v preteklem letu; omenjal je pri tem, da je bilo tudi v tem letu društvo deležno denarnih podpor raznih faktorjev ter izrekal zahvalo tukajnjim dnevnikom, ki so drage volje prijavljali društvene vesti. Na to je poročal društveni tajnik, g. A. Sežun, o odborovem delovanju v l. 1900. Začetkom leta štelo je društvo 50 členov, mej letom jih pristopilo 15 novih, izstopilo pa 5. Podporo je prejelo društvo: od velesi deželnega zobra 200 kron, od sl. občinskega sveta ljubljanskega 200 kron, od sl. kranjske hranilnice 200 kron, g. župan Ivan Hribar pa je podaril društvo 400 kron. Vsem tem dobrotnikom je izrekel odbor v imenu društva primera zahvalo. Odbor je imel 10 sej, v katerih se je rešilo 55 ulog. — Poročilo se je vzelodobrilo v znanje. — O denarnem stanju in društvenem premoženju poročal je blagajnik g. A. Bezenšek. Dohodkov je imelo društvo 6874 kron 50 vin., stroškov pa na bolničnini zdravniških honorarib, zdravilih, upravnih društvenih stroških in oskrbovalnih stroških v deželnih bolnic 728 kron 35 vin., rezervni zaklad znašal je koncem decembra 1900 6146 kron 15 vin. (ali 3073 gld. 7½, kr.). Poročilo se je odobrilo. Zatem se je vršilo imenovanje časnih členov, in sicer sta bila časnima členoma za izredne zasluge za društvo imenovana župan ljubljanski gosp. Ivan Hribar ter dosedanji predsednik

telj rad „debeli“ kaliber seveda „ad capitandum“. Tu veljav, kar smo včeraj rekli: da dramatik s koncesijami napeljuje občinstvo do plemenitejšega užitka, ker drugače se pesništvo „neha“. Neutrjeno je sodniško oproščenje Kvasovo v 7. podobi: noben sodnik bi Kvasa ne izpustil na golo pismo, pos. če ga Krjavelj prineše! Tudi je preiskava v originalu dosti dramatičnejša in bolj naravna, kot v igri; ta prizor bi bil dramatik lahko iz romana kar prestavil sem, v igro. Tam prvič Kvas, ki je sicer točen, k zajtrku pričakujejo, kar je že gravamen; drugič pa pričakujejo v romanu k zajtrku tudi sodnika ki je v igri nekak deus ex machina. Razprava gre tam prav naravno in medias res, in Manica, ki je sedela pri zajtrku, prestrašena nekaj zasluti in vstane, ko sodnik vprašuje po Kvasu kot priči. Za tem sledi v romanu karakterističen molk! Stric Dolef naj bi prinesel Kvasovo puško (nov indicij) in agnosiranje Kvasa, ki vstopi, izvrši se samo po sebi. — Tudi nastop Maničin je v originalu boljši. — Da se je sklepanje Kvasa izpustilo je prav ravno tako je blagodejno uplivala preložitev Piškavove smrti za oder. —

(Konec prih.)

gosp. Ant. Gutnik. Pri VI. točki dnevnega reda — „nagrada društvenega odbora funkcijarjem“ — oglasili so se trije mladi členi ter s svojimi naslanimi in v nasprotju s § 14. dr. pr. stojecimi pisanimi predlogi dokazali, da so ne le še mladi na letih, nego tudi še — marsikaterega pouka potrebiti! Društvo potrebuje resnih in delavnih moči! — Ker so pri volitvi gori imenovani trije funkcionarji odklonili vsak sprejem odborništva, volil se je ves nov odbor, ki se bo prihodnje dni konstituiral in katerega načelnik bo dosedanji podprednik gosp. Fran Kandare. Občni zbor je izrekel odstopivšim odbornikom za trudoljubivost in požrtvovalnost enoglasno zahvalo. Po kratkih razgovorih zaključil je predsednik ob 10. zvečer ta občni zbor, zahvalivši se udeležiteljem za prisostovanje.

Iz Novega mesta, 9. marca. (Vinarsko zadružno). Namen kmetijskih šol ne obstoji samo v tem, da one delujejo na svojem posetvu le v pouk jim izročene mladine, ampak njih delovanje obsegati mora obsežnejši delokrog: na šolskem posetvu naj se vrši poskušnje, ki naj postanejo, ako se sponešo, občna last; one naj žive v vedni dotiki s kmetovalci, da poznajo njih težnje in potrebe, da jih z vzhodom v posameznih gospodarskih panogah spodbujajo k napredku, in da so jim navoditeljice, katerih naj se zavedni in pridni gospodarji držijo.

Pri nas na Dolenjskem izvršil se je v pretečenem desetletju na gospodarskem polju velikanski preobrat. Trtna uš in njegova lagoči rastlinski zajedalci zadali so bili vinski tri smrtni udarec. Treba je bilo vse eneržije našega potrebitljivega in vztrajnega kmetovalca-vinogradnika, da ni obupal in vse v nemar pustil; treba je bilo velikih žrtev od države, dežele in posameznikov, in največ je bilo treba pouka, vzhleda in spodbujanja, da so se naši vinogradi regenerirali, da nam zopet dajejo vinsko kapljico, ki nam obeta večji in žalhtnejši pridelek. Trud, glavnica in žrtev, ki smo jih naložili v naše vinograde zahtevajo pa, da se nam ti obrestujejo, da nam dajejo naš vsakdanji kruh.

Manjši vinski pridelek, vinska klavzula, konkurenca z istrskimi in tiroškimi vini, odvezli in odtujili so nam veliko naših poprejšnjih vinskih trgovcev in odjemalcev iz Ljubljane, Gorenjskega in Koroškega; naše vinarstvo, akoravno napreduje, gre gospodarski krizi nasproti. Pridelali bodoemo leto za letom več in boljšega vina, stroški obdelavanja bodo rastli, primanjkovalo nam bodo pa odjemalcev, cena naših vin bodo zopet padla in oskrbovanje vinogradov se ne bodo splačevalo, kar bodo za napredek v vinogradništvu in za naš vsakdanji kruh največji gmotni udarec.

Da se to pravočasno prepreči, da se naša vinogradnike k vstrajnemu nadaljnemu delovanju spodbuja, da se deželnemu predelu ime obrani, da se občna blagostanje povzdigne, da se naše poprejšnje vinske trgovce zopet privabljajo, in da se našemu boljšemu, finejšemu dolenjskemu vinu iz novih cepljenih trt boljši glas pridobi ter ničvredno konkurenco s tujimi vini onemogoči, zato je nastala občna potreba, da se v sredini Dolenjske osnuje gospodarska zadružna na obsežnejši podlagi.

Na čelo tej akciji postavila se je novomeška kmetijska podružnica, ki šteje nad 200 članov. Nje odbor obstoječ, iz učiteljstva kmetijske šole na Grmu in najvzglednejših posestnikov iz novomeške okolice, sklical je na dan 28. februarja t. l. shod interesentov v dvorani g. J. Windischerja v Kandiji pri Novem mestu, ki naj sklene in ustanovi vinarsko zadružno za Dolenjsko.

Temu povabilu odzvalo se je nad 70 posestnikov iz Novega mesta in okolice, iz Žužemberškega in trebanjskega sodniškega okraja. Shod so počastili s svojim pohodom tudi g. vladni svetnik Friedrich iz Novega mesta, g. dvorni svetnik Šuklje, g. deželní poslanec Ulm iz Klerevža, g. župan dr. Segula iz Novega mesta, g. dr. Slanc in še drugi posestniki.

S primernim nagovorom otvoril je shod načelnik novomeške kmetijske podružnice, g. pristav V. Rohrmann, na njega predlog volil se je predsednikom zborovanja vodja kmetijske šole na Grmu, g. R. Dolenc, ki je v jednatem govoru naglašal potrebo ustanovitve vinarske zadruge kot gospodarsko najpotrebnejšega društva za

Dolenjsko, in je na to dal besedo g. B. Skalickemu, tehničnemu voditelju v trto- ušnih zadevah, kateri je v obširnem govoru razložil pomen, delovanje, potrebo in korist take zadruge ter je približno napisal pravila, na kajih podlagi naj bi delovala. V jednakem smislu govoril je tudi deželní potovalni učitelj za vinarstvo gosp. F. Gombič.

Razgovor, ki se je na to razvil, pričal je samo o simpatijah, ki jih ima ta ideja in v poluri podpisali so navzočniki za ustanovitev zadruge sveto 5200 kron, in ker je bilo dosti posestnikov prijaznih tej ideji, nenavzočih, se je sklenilo, da se bodo do Velike noči upisovalo nove udeležence.

V osnovalni odbor, ki naj vse potrebno ukrene, da bodo zamogla zadružna že v jeseni delovati, so bili izvoljeni gospodje: R. Dolenc, V. Rohrmann, prošt Elbert, vitez Langer, B. Skalicky, J. Jakše iz Kandije, F. Majzelj iz Bele cerke in J. Dular iz Vavtevsi.

S tem je ustanovitev vinarske zadruge za Dolenjsko osigurana, in ker se je nadaljati, da bodo to gospodarsko podjetje tudi od države in dežele podprtano, smo prepričani, da se bodo ona slično drugim jednanim vinarskim zadrugam v drugih vinorodnih deželah, krepko razvila, ter da bodo našla v deželi in zunaj nje dobre in trajne odjemalce, ki ji bodo pomagali, da bodo ona postala najmogočnejša pomoč na novo se razvijajočemu dolenjskemu vinarstvu.

Da pa se je to za Dolenjsko velevažno gospodarsko vprašanje v svojem začetku tako lepo in gladko rešilo, k temu pripravljena je največ novomeška kmetijska podružnica, oziroma učiteljstvo kmetijske šole na Grmu, v prvi vrsti g. V. Rohrmann. Vse to pa zopet na novo dokazuje, da delujeta podružnica in kmetijska šola s pravim smotrom, ter da uživata občno zaupanje, ker poznata težnje kmetovalcev-vinogradnikov in jim kot navoditeljici pomagata.

Vinarski zadružni pa želimo najlepše uspehe!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. marca.

— Osebne vesti. Učitev v Radovljici, g. Ludovik Stiasny, je imenovan nadučiteljem v Toplicah Zagorju.

— Liguorijeva morala. „Slovenec“ je včeraj zapisal naslednje: „Dobro, da vemo sedaj, da isti ljudje, ki v „Edinosti“ propagirajo unijatstvo, pišejo v nesramnega „Rodoljuba“, in da je konfiscirani članek o „novi veri“ prišel iz Trsta od nekoga, od katerega bi to po njegovem stanu najmanj pričakovali.“ V tej notici škofovega lističi klasičen izgled liguorijanske morale. Okajeni poštenjaki okrog „Slovenca“ bi radi denuncirali, in sicer bržas kacega duhovnika. Ker mu s poštenim orožjem ne morejo do živega, skušajo to doseči s podtikanji. Da se spozna pobalinstvo „Slovenca“ povemo, in smo pripravljeni vsak čas dokazati, da je „Rodoljub“ sicer jako nedolžni članek „Novi verski nauki“, kateri članek se je le iz slabih duhovnikov norca delal, spisan v Ljubljani, da ga je spisal posveten človek, in da „tisti ljudje, ki v „Edinosti“ propagirajo unijatstvo“ sploh še nikdar za „Rodoljuba“ niso spisali nobene vrste.

— Ogenj je „panal“. „Soča“ piše: V Kostanjevici na Krasu je gorelo. Neki pobožni Žefki je prišlo na um, skočiti do g. nunca ter ga prositi, naj pride takoj na gorišče, da bo ogenj „panal“. Nunc je, čeprav bolehat in čotast, takoj hitel na gorišče, se odkril, začel moliti in prekrižati ogenj. Ko se mu je zdelo dosti, pa je rekel: „Jest sim vžej odpravu, bo vžej dobro, le pridno vodo nosite in ogenj gasite, slame pa ne pridevajte ognju!“ Odšel je, ognja pa je bilo konec ko je vse zgorelo.

— Ljudstvo držati v vražah, v nevednosti, to pa nunci kaj radi delajo. Zakaj, to „vžej“ vedo, ali ljudstvu se odpirajo oči, da sprevideva, kako ga farbajo in slepijo nekateri izmed tistih, ki bi imeli učiti resnico in pravico! Pa je „vžej“ tako: marsikateri nunc misli vedno edino le na se in na svojo malho, ki nima dna, kakor bi v brezno metal, nikdar ni sita!

— Slovensko pisateljsko podporno društvo bodo imelo svoj občni zbor dne 18. marca ob polu osmih zvečer v restav-

racijskih prostorih „Narodnega doma“. Vsi členovi se uljudno vabijo, da se udeleže tega zabora. Vspored: 1) Poročilo predsednika in tajnika. 2) Poročilo blagajnika, 3) Volitev odbora in preglednikov računa. 4) Posamezni predlogi. — Ako bi radi premajhnega števila udeležencev ostal ta občni zbor nesklepčen, se bode vršil prihodnji občni zbor brez obzira na število prisotnikov z istim vsporedom dne 27. marca t. l. v istih prostorih.

Odbor podp. pis. društva.

Sestanek šentjakobske župljane. V sredo 6. t. m. ob 8. uri zvečer se vabijo vsi župljani Št. Jakobske fare k prijateljskemu sestanku v gostilno „Miramare“. Razgovarjalo se bode o konkurenčni obravnavi zastran novega Št. Jakobskega župnišča.

— Umrl je v starosti 71 let oskrbnik haasberške grajsčine, g Ferdinand Reismüller. Pokojnik je bil od l. 1847 v službi knezov Windischgraetz in je od l. 1855. služboval na Kranjskem. — V Kranju je sinoči umrla gospa Karolina Geiger, posestnica kavarne v Kranju.

— **Pogumen slovenski častnik.** V mestu Rzeszów v Galiciji buknil je dne 21. m. m. ob 7½ uri zvečer v nekem sklašču jajec, polnim slame, mrve in desk, požar, preteč sosednjem poslopjem. Mimo gredoč poročnik 6. ulanskega polka gospod Albin Svetec, iz Litije, sin našega staroste, g. Luke Svetca, priskočil je takoj na pomoč, in nenavadno požrtvovalno in pogumno pomagal pri rešilnem delu. Žalibog je pri tem nekaj ponesrečil, a upamo, da brez posledic. „Glos Rzeszowski“ je poln pohvale in pravi, da zaslubi omenjeni naš rojak najvišjo pohvalo, in da se je izkazal nenavadno pogumnim možem.

— **Mestna hranilnica v Novem mestu.** V mesecu februarju 1901 je 375 strank vložilo 92.234 K 95 vin., 125 strank vzdignilo 26.734 K 56 vin., torej več vložilo 65.500 K 39 vin., 12 strankam se je izplačalo posojil 19.740 K, stanje vlog 1,599.803 K 82 vin., denarni promet 242.836 K 62 vin.

— **Mestna hranilnica v Radovljici.** V mesecu februarju 1901 je 204 strank vložilo 39.466 K 12 vin., 182 strank dvignilo je 36.341 K 28 vin., 28 strankam se je izplačalo posojil 41.400 K. Denarni promet 216.124 K 78 vin.

— **Mestna kopel.** Od 17. do 23. svečana letos oddalo se je v mestni ljudski kopeli vsega skupaj 237 kopelij, in sicer za moške 206 (pršnih 128, kadnih 78), za ženske 31 (pršnih 14, kadnih 17).

— **Število društev v Ljubljani.** Ljubljana je štela v preteklem letu 157 društev.

— **Ljudsko štetje.** Na Kranjskem so oblastva s tem delom večinoma že pri kraju.

— **Ljubljana je vsled dežja in južnega vremena narasla za 160 m nad normalom.**

— **Tujih delavcev** je došlo zadnje dni zopet okoli 60 v Ljubljano. Letošnja stavbena sezona pa ne bo kaj prida živahna.

— **Poskušen samomor.** Danes zjutraj, nekaj minut pred 8. uro je na železniškem prelazu poleg Kochove vile v podaljšanih Nunskeh ulicah skočil pred tovorni vlak črevljarski pomočnik Ivan Šetina iz Zbilj pri Medvodah, stanujoč sedaj v Črevljarskih ulicah št. 3. Stroj tovornega vlaka je potegnil Ivana Šetino pod sé in ga je vlekel nekaj korakov naprej. Strojedovja je videl, da je letel neki človek proti vlaku, a ni mogel takoj vlaka ustaviti. Ko se je vlak ustavil potegnili so Ivana Šetino izpod vlaka. Bil je težko poškodovan, a vendar je še mogel sam iti s stražnikom na magistrat, kjer ga je zdravnik pregledal in obvezal. Rane je imel na glavi in na hrbitu. Prepečali so ga v deželno bolnico. Ivan Šetina je sam izpovedal, da si je zaradi nearečne in brezupne ljubezni hotel končati življenje, a najbrže pa se mu je le zmešalo, ker so njegovi tovariši že dlje časa opazovali na njem neko zmedenost. Tako je pisal v nedeljo na sodnijo pismo, v katerem naznana, da se bode usmrtil, ker nima dela in si ne upa iti na tuje. V resnici je imel delo in dobro plačo. To pismo je sam zažgal. Danes zjutraj je okoli 7. ure zapustil delavnico in šel ven, ne da bi bil kaj omenil, kam gre in kdaj pride nazaj. Šel je naravnost pod vlak. Govori se, da so poškodbe hude, in da je malo upanja, da bi okreval.

— **Postopač v šenklavškem farovžu.** Znan ljubljanski postopač prišel je včeraj

popoludne sladko ginjen v stanovanje g. stolnega dekana Zamejca proti podporo. Šel je naravnost v sobo, in ker ni bilo nikogar noter, se je vsedel v naslonjač in čakal. Vrata je za seboj zaklenil, in vse prigovarjanje kuharice, ki ga menda dobro pozna, ni pomagalo nič. Nad jedno uro je neki ostal v sobi. Šel je tudi k oknu in je s ponosom gledal na mimoidoče občinstvo, katero je še s kašljanjem opozoril nase. Ko se je naveličal biti v sobi, je šel ven, zaklenil vrata in vzel ključ seboj. Ključ je oddal potem v Nagyjevi prodajalnici. Postopač pa policaj pozneje prijal in ga peljal na zotož, da se je zbrhal.

— **Pijan voznik.** Hlapec Franc Černe je včeraj popoludne v svoji pijanosti na Bleiweisovi cesti udrihal po konju in ga tako podil, da je premog na vseh straneh letel z voza. Na Dunajski cesti ga je pa policaj ustavil, in ker ni bil sposoben za vožnjo, ga je arstiral. Konje in voz pa je poslal gospodarju Val. Kugi domov.

— „Kamor gre prijatelj, tje grem tudi jaz“. Dva mizarska pomočnika sta bila danes ponoči prav dobre volje, in sta pela in vriskala po Dunajski cesti, da je kar odmetalo. Policaj ju je svaril, naj bodeta tiha in mirna, ali žilca jima tega ni dala. Ko je spet jeden zavriskal, ga je policaj arstiral, in drugi se je za svojega tovarisa zavzel, češ, „kamor gre moj prijatelj, tje grem tudi jaz“. In res, silil je tako dolgo v policaja, da ga je ta tudi vzel seboj in ju odpeljal se hladit v „šephkamro“.

— Izgubila je šolska učenka K. T. na poti od sv. Petra ceste, čez Marijin trg, po Wolfovih ulicah in skozi „Zvezdo“ do nunške cerkve zlato žensko uro, katero je baje našla neka deklica iz Most.

— **Naročnike „Života“** opozarjam da izide 3. štv. 15. t. m., ker prinese Vojnovičeve drame, katero bode čitala gospa Ružička-Strozzi 8. t. m. v društvu hrvatskih književnikov.

— **Mestna posredovalnica za delo in službe.** Od 23. do 28. februarja je dela iskallo 8 moških delavcev in 34 ženskih delavk. Delo je bilo ponudeno 10 moškim delavcem in 31 ženskim delavkam. Stanovanja, 1 ponudba, 1 najemnik, 1 stanovanje je bilo oddano. 92 del. je bilo, 49 odprtih služeb nakazanih in v 29 slučajih se je delo vprijelo in sicer pri 2 moških delavcih in 27 ženskih delavkah. Od 1. januvarja do 28. februarja je došlo 487 prošenj za delo in 379 delopouudeb 783 delavcem je bilo 442 odprtih služeb nakazanih in v 281 slučajih se je delo vprijelo. Delo ali službe dobe takoj: 1 mizarski pomočnik, 1 vinski potovalec, 2 markerja, 5 konjskih hlapcev, 2 hišna hlapca, 1 pastir, 2 računajoči natkarici, 1 fina kuharica, 2 navadni kuharici, 7 deklic za vsako delo, 5 deklic k otrokom, 2 kuhinjski deklici, 4 dekle za kmetska dela. Vajenci za trgovine in obrte. Službe iščejo: 2 trgovska pomočnika, 1 gozdar, več izurjenih prodajalk, 1 strojni ključar, 1 mašinist, ter vsakovrstni drugi posli. Posredovanje vsakovrstnih stanovanj, prodajal itd.

— **Dekle odvedeno v samostan.** Nedavno smo poročali, da so španski jezuiti zvabili v samostan bogato gdč. Ubao. Sedaj se poroča, da je gdč. končno vendarle izprevidela sebične naklepe jezuitov, ki so strašili z lažjo, da jo pošljajo sorodniki na Rusko, kjer jo v snegu požrav Volkovi. Gdč. Ubao se je vrnila k svoji bolni materi, jezuitje pa se strašno togoté. Sedaj pa je enak slučaj v Oportu vzrok diplomatskim prepirom med Portugalom in Brazilijo. Hči brazilskega konzula Calmona, sennorita Roza v Oportu je hotela vsled priganjanja klerikalik in klerikalcev iti v samostan. Ker je bila polnoletna, bi ji stariši tega ne mogli zabraniti, ali zdravnik so izjavili, da duševno ni docela zdrava. Morda so bila dotična spričevala narejena le starišem na ljubo, ali že dejstvo, da stariši dekleta nikakor niso hoteli pustiti v samostan ter samostanu izročiti Rozino veliko doto, zadošča. V nedeljo 24. febr. pa sta se pripeljali pred cerkev sv. Trojice dve kočiji s tremi črnzaštrimi damami. Ko so stopili iz cerkve konzul Calmon, njegova žena in hči Roza, so planile omenjene tri črnooblečene ženske k Rozi ter jo vlekle k vozu. Stariše pa so hoteli odriniti različni možki. Vnel se je hud boj in tepež, končno pa je pomagala policija konzulu, ki je odvedel hčerko domov. Očividno so hoteli klerikalci Rozo

siloma odvesti v samostan, ki bi pridobil tako zopet več tisočakov. V Oportu so se pripetili proti jezuitom izgredi.

* **Smrt na železniški prog.** Blizu postaje Sofiovka pri Minsku na Ruskem se je peljal preko železniške proge kmetiški voz baš v trenutku, ko je prišel vlak. Na vozlu je bilo 12 oseb, katere vse je vlak povozil in razmesaril. Vsi so umrli na mestu. Tudi konji so bili zmečkani.

* **Govor muh.** Neki nemški „učenjak“ je bajè znašel, da govore tudi muhe svoj jezik. Tu ni misliti na ono brenčanje muh, ki prihaja od naglega gibanja njih perutnic, nego so to pravi glasovi, mušji gor.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 5. marca. Končno so v poslanski zbornici vendar padle že davno pričakovane zaušnice. Dobil jih je češki socialec Fressl. Začetkom seje se je preident Vetter osmelil odkloniti interpelacijo dra. Plačeka v zadavi predsedstvene pisarne višjega sodišča v Pragi ter jo je hotel pisarniškemu ravnatelju odstopiti v cenzuriranje. Nekaj podobnega se je zgodilo v soboto nekemu slovenskemu poslancu. K temu je prišel neki pisar in mu naznani, da pride njegova interpelacija v tajno sejo, ako ne črta iz nje proti justičnemu ministru naperjenih odstavkov. Čehi so odločno protestovali proti predsednikovi izjavi, na kar se je Vetter udal in je pustil Plačekovo interpelacijo prečitati. Brzorad se je pritožil radi uradniškega gospodarstva v parlamentu, potem je dobil besedo češki agrarec Zadovorka, ki je govoril kar ¾ ure. Podpredsednik Prade ga je opominjal, naj konča, na kar mu je Zadovorka rekel: Pokličem vas k redu. Prade mu je vsled tega vzel besedo. Komaj se je to zgodilo, je Fressl skočil k predsedniški tribuni, planil proti Pradeju in mu iztrgal neke papirje iz rok. V tem hipu so priskočili Nemci, ki so Fressla prijeli za vrat, mu dali tri zaušnice, ga obrcali in vrgli ob tla. Čehi se niso ganili, ker so bili Fresslu že prej povedali, da ne sme računati na njihovo pomoč, ako stori kako neumnost. Predsednik Vetter je bil primoran pretregati sejo. Ko se je seja zopet začela, je Vetter poklical Fressla k redu in dal besedo Hořici kot prvemu gonoriku o rekrutnem zakonu. Toda Horica ni mogel govoriti, ker se je bil Fressl začel prepričati s Čehi. Fressl je Čehi zmerjal, ker so mirno gledali, kako so ga Nemci tepli. Čehi so mu odgovarjali, da jih je sram tacih rojakov kakor je Fressl, in da dela Fressl češkemu narodu sramoto. Mejetem prepirom bi se bila češki agrarec Sehnal in dr. Stransky skoro stepla. Ko je Stransky vzel iz žepa neko izjavo glede Schualovega pristopa mladočeškemu klubu, mu je Sehnal iztrgal ta papir iz rok ga raztrgal in vpil „mene naj izvrševalni odbor mladočeške stranke ...“ Ta prepir je trajal še precej časa. Šele potem je zamogel Hořica začeti s svojim govorom.

Dunaj 5. marca. Pri volitvi predsednika davčnemu odseku je bil izvoljen dr. Kaizl, ki je dobil 18 glasov. Menger je dobil 10 glasov. Podpredsednik je bil Menger soglasno izvoljen, pa je izvolitev odklonil. **Praga** 5. marca. „Narodni Listy“ so mnenja, da so Čehi storili veliko napako s tem, da so opustili obstrukcijo v državnem zboru. **Pariz** 5. marca. Po jako burnih prizorih je poslanska zbornica z veliko večino sklenila, razveljaviti mandat Dérrouledeov in Habertov. **Madrid** 5. marca. Ves klerikalni aparat je bil na delu, da prepreči imenovanje liberalnega ministrstva. Klerikalizem je tudi zmagal, kajti novo ministrstvo Villaverde bo vseskoz konservativno, vendar pa že zdaj prosi liberalno stranko za podporo v parlamentu.

London 5. marca. „Times“ poroča, da hoče Kitajska vzdic protestom Angleške, Japanske, Nemčije, Avstrije, Italije in Združenih držav sprejeti ponudeni dogovor z Rusijo, vsled katerega bo Rusija celo Mandžursko.

Narodno gospodarstvo.

Ljubljanska kreditna banka.

Kakor smo že 19. februarja t. l. v svojem inseratnem delu objavili, ima „Ljubljanska kreditna banka“ dne 6. marca ob 3. popoldne v svojih gorenjih pisarničnih prostorih v Špitalskih ulicah št. 2 prvi redni občni zbor, na katerem se bode obravnavalo poročilo upravnega sveta o delovanju in poslovnom uspehu tekom prvih 4 mesecev, o poročilu nadzorovalnega sveta in tudi o predlogu upravnega sveta radi premembre nekaterih določeb pravil.

Bilanca za 31. december 1900, to je torej za prve 4 mesece, odkar je pričela „Ljubljanska kreditna banka“ poslovati, izkazuje sledeče točke:

Aktiva:

1) Blagajna	K	69.921 52
2) Menice v portfelju . . .	K	1.279.904 36
3) Devize valute in novci . . .	K	8.143 09
4) Predujmi navrednostne papirje	K	86.592 89
5.) Lastni vrednostni papirji	K	78.932 13
6) Dolžniki	K	22.865 78
7.) Inventar in oprava	K	10.635 14
	K	2.892 20
	K	7.742 94
	K	1.554.102 71

Pasiva:

1) Delniški kapital	K	500 000.—
2) Vloge na hranilne knjizice	K	133.207.71
3) Vloge na tekoči in žiro račun	K	790.324 66
4) Upniki	K	118.697 13
5) Tranzitivne obresti	K	11.873 21
	K	1.554.102 71

Račun zgube in dobička izkazuje sledeče številke:

Prejemki:

Obresti iz vrednostnih papirjev	K	671.38

<tbl_r cells="3" ix="1" maxcspan="1" maxrspan="1" usedcols="3

60.000 krov znača glavni dobitek loterije invalido-zahvalne, ki se izplača v gotovem z 20% odtegajem. Opozarjamo čestitatelje, da bodo žrebanje nepreklicno 23. marca t. l.

Se dobiva povsodi
Kalodont (252-3)
neobhodno potrebna zobna Crème
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave,

Umrl so v Ljubljani:

Dne 28. februarja: Marija Živalič, posestnica, 71 let, Strelške ulice št. 31, pljučni katar in naduha.

Dne 1. marca: Marija Smolik, zasebnica, 40 let, Židovska steza št. 4, org. srčna hiba. Barbara Trobušak, gostinja, 64 let, Dunajska cesta št. 12, srčna hiba. — Fran Peterca, trgovec, 78 let, Dunajska cesta št. 41, naduha. Primož Sušnik, posestnik, 72 let, Ilovca št. 15, pljučni edem. — Anton Jakel, narednikov sin, 3 dni, Metelkove ulice št. 4, življenska slabost.

Dne 2. marca: Vladimír Hribar, črkostavcev sin, 17 mes., Hrenove ulice št. 3, božast.

V deželnih bolnicih:

Dne 26. februarja: Pavel Kopač, dñinar, 86 let, naduha.

V hiralnicih:

Dne 1. marca: Matilda Neža Jakša, usmiljenka, 25 let, jetika. — Maksima Marija Hrovat, usmiljenka 26 let, jetika. — Matija Makovec, dñnar, 37 let, rak. — Lovrenc Rogač, bogoslovec, 29 let jetika.

Meteorologično poročilo.

Vlajina nad morjem 306,2 m. Srednji sračni tlak 755,0 mm.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Morava v % uahn
4	9. zvečer	732,1	4,7 sl. szahod	jasno		
5	7. zjutraj	734,8	— 2,5 sl. svzhod	jasno		00 mm
	2. popol.	734,3	10,6 sr. szahod	jasno		

Srednja včerajšnja temperatura 60°, normale: 18°.

Dunajska borza

dne 5. marca 1900.	
Skupni državni dolg v notah	98 65
Skupni državni dolg v srebru	98 55
Avtirska zlata renta	118 25
Avtirska kronška renta 4%	98 30
Ogrska zlata renta 4%	118 10
Ogrska kronška renta 4%	93 65
Avtro-ogrške bančne delnice	1666—
Kreditne delnice	683 75
London vista	240 32—
Nemški državni bankovci za 100 mark	117 35
20 mark	23 49
20 frankov	19 07
Italijanski bankovci	90 55
C. kr. cekini	11 33

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem prežalostno vest, da je naša nepozabna mati, stara mati in tašča, gospa

Neža Pirc roj. Kert

posestnica

po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob polu štirih zjutraj, v starosti 57 let mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne ranke bode v četrtek 7. t. m. dopoludne ob 10. uri.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi.

Predrago raneko priporočamo v blag spomin.

V Kropi, dne 5. marca 1901.

Danilo Pirc, magister farmacije, Matija Pirc, slušatelj filozofije, Neža Šare roj. Pirc, Elizabeta Legat roj. Pirc, otroci. — Karol Šare, mašinist, Jakob Legat, posestnik, zeta. — Zofija Pirc, c. kr. poštarica, sinaha. — Vse vnučinke. (Mesto vsakega posebnega naznanila.)

Guberjev vrelec

Najbolje učinkujoča železo-arsenasta voda proti slabkravnosti, ženskim boleznim, živčnim in kožnim boleznim itd. — Dobiva se v vseh prodajnicah mineralnih vod, lekarnah in drogerijah.

HENRIK MATTONI, Dunaj, c. in kr. avstr. dvorni in komorni založnik.

Semenski krompir

najfinješi češki zgodnji rožni krompir, dalje belo- in rumeno-mesnat moravski jedilni krompir. Ako se ga več naroci, ali če se odvzamejo kompletni vagoni, je meterski cent za eno krono ceneji. — Dalje ponujam

malo čebuljo za saditi ali sejati, kakor tudi razna deteljina semena, pristni ribniški fižol itd.

Jožef Leuz
trgovec (491-1)
Ljubljana, Resljeva cesta.

Prostoren vrt

za zelenjavo z žlahtnimi sadnimi drevesi se odda za eno ali več let v najem.

Istotam je tudi na razpolago

za 7 ali 8 konj in k temu spadajoča remisa za vozove, ena ali dve sobi za stanovanje itd. Obe se nahajati pri hiši št. 21 Khunova cesta, nasproti domobranci vojašnici. (481-2)

Razglas.

Podpisani odsek za zgradbo nove kuratne hiše na Velikem Ubeljskem, pošta Razdrto, na Kranjskem, razpisuje

na dan 14. marca 1901

ob 10. uri dopoldan

Javno zmanjševalno dražbo za zidavo kuratne hiše.

Stroški so proračunjeni:

mojstrska dela na 5 400 K
materijal na 3 400 .
dnina in dovažanje na 2.000 .
skupaj 10.800 K

Dotični podjetnik mora vložiti 5% kavcijo. Pogoji in načrti so na razpolago 8 dni pred zmanjševalno dražbo pri podpisanim načelniku.

Na Velikem Ubeljskem, dne 21. februarja 1901.

Za stavbinski odsek:

Karol Premrov, načelnik. (441-3)

Pekarija

v večjem kraju na deželi se dá v najem.

Kje? pove upravnštvo Slov. Nar.

Kulmbaško sladno pivo

daje moč in redi telo.

Dobava v steklenicah (pastērizovane) od tvrdke

Edmund Kavčič

v Ljubljani, Prešernove ulice.

Istotam: (12-52)

Glavna zaloga J. Klauer-jevega pristnega likerja Triglava iz planinskih zelišč,

Enonadstroppna hiša

s 4 stanovanji

z velikim hlevom

in vinsko kletjo

ter z 2 sobama

se proda v Vodmatu.

Iz hleva in vinske kleti se tudi lahko naredi klijučarska ali mizarska delavnica

Več pove (474-3)

Adolf Hauptmann v Ljubljani.

Razglednice

z lastno sliko (portretom)

krasne izvršene, izdeluje slovenska tvrdka

E. Wogrintsits

Dunaj, IX./2, Lazarethgasse 6

po vsaki fotografiji, ki se ji poslje. Cena za 1 razglednico je samo 12 krajcarjev, a naročiti se mora najmanj 10 komadov od 1 slike, ki se nepoškodovana vrne. (477-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. februarja 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga cez Trbiž. Ob 12. ur 24 m po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reiffing v Steyr, v Line; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Selnograd, Inostrov; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m populudne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste. — Proga v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m zjutraj osobni vlak v Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje. — Ob 1. uri 5 m populudne osobni vlak v Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje. — Ob 6. uri 55 m zvčer osobni vlak v Novo mesto, Kočevje. — Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. ur 25 m zjutraj osobni vlak z Dunaja cez Amstetten, Lipskiga, Prage, Francovih varov, Karlovič varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. ur 16 m dopoludne osobni vlak z Dunaja cez Amstetten, Karlovič varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Brezgena, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastejn, Ljubna, Celovca, St. Mohorja, Pontabla; — Ob 4. ur 38 m populudne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, — Ob 8. ur 51 m zvčer osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Celovca, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Ob 8. ur 44 m zjutraj osobni vlak iz Novega mesta in Kočevja. — Ob 2. ur 32 m populudne osobni vlak iz Straža-Toplice, Novega mesta in Kočevja. — Ob 8. ur 48 m zvčer osobni vlak iz Straža-Toplice, Novega mesta, Kočevje. — Odihod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. ur 28 m zjutraj, ob 2. ur 5 m pšpoludne, ob 6. ur 50 m zvčer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 6. ur 49 m zvčer, ob 11. ur 6 m dopoludne, ob 6. ur 10 m zjutraj.

Lepo snažno kokošje perje kilo K — 44

“ ” puranovo ” ” ” 80

“ ” gosje belo ” ” ” 2.80

“ ” sivo ” ” ” 1.60

“ ” perič (Plan- mea) ” ” ” 12 —

pošilja po povzetju na vsako po-
stajo ali kolodvor (479-3)

Franc Podlipnik

veletržec s kuretnino

Stolnibeligrad (Stuhlweissenburg) Ogrsko.

Vsek dan sveže velefine lma

sadne drožje

(417-5) ponuja

tovarna za spirit in drožje

v Račjem (Kranichsfeld) na Štajerskem.

Naročila naj se pošiljajo zastopniku g-

F. S. Rojnik

v Ljubljani

Pred škofijo štev. 22

Priden

mlinar

ki je dobro izveden v višjem mlinárstvu in
snaženjem pšena, dobi trajno službo kot
ponočni pomočnik v mojem valičnem
mlinu.

Reflektujuči naj svoje dosedanje služ-
bovanje, spričevala ali njih prepise in svoje
zahteve pošljejo naravnost meni.